

UDKAST – 4.september 2014

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse og byggeloven

(Forsøgsordning for kyst- og naturturisme, ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner og helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer m.v.)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013, som bl.a. ændret ved lov nr. 1630 af 26. december 2013 og lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

”§ 4 a. Miljøministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser meddele op til 10 tilladelser til planlægning og landzonetilladelser til konkrete fysiske projekter, uanset § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3, hvis

- 1) projekterne har et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister,
- 2) etableringen af de konkrete projekter sker i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området og
- 3) projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Stk. 2. Miljøministeren kan ved meddelelse af tilladelse efter stk. 1 til projekter i landzone lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen. Kommunalbestyrelsen kan ved efterfølgende meddelelse af tilladelse efter § 35, stk. 1, til projekter godkendt efter stk.1, lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen.

Stk. 3. Meddelte tilladelser og vedtagne planer, jf. stk. 1 og 2, bortfalder 5 år efter, at ministerens tilladelse efter stk. 1 er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.

Stk. 4. Miljøministerens afgørelse efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk.1, til projekter tilladt efter stk.1, kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgning, offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres efter stk. 1.”

2. I § 5 b, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”lokalisering,”: ” jf. dog § 4 a,”.
3. I § 5 b, stk. 1, nr. 4, indsættes efter ”fritidsbebyggelser,”: ” jf. dog § 4 a,”.
4. I § 11 g, stk. 2, indsættes efter ”påtænkte anlæg”: ”, de relevante oplysninger for offentlighedens deltagelse i VVM-processen”.
5. I § 11 g indsættes som nyt stykke:
 ”Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke mindsteoplysninger der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen.”
6. I § 11 h, stk. 1, indsættes efter ”skema”: ”, og at skemaet skal indsendes digitalt”.
7. I § 15, stk. 2, udgår nr. 22.

Nr. 23-25 bliver herefter til nr. 22-24.

8. § 35, stk. 3, affattes således:
 ”Tilladelse efter stk. 1 for arealer i kystnærhedszonen må kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § dog 4 a.”

9. Efter § 40 indsættes:

”§ 40 a. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra forbuddet i § 40, stk. 1, til en ejers udlejning til helårsbeboelse af en helårsegnet bolig i et sommerhusområde på de små øer, hvis dispensationen kan anses at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Anvendelsesskiftet af boligens benyttelse til helårsbeboelse kræver ikke byggesagsbehandling i henhold til bygge-loven. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidige regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på boliger, der benyttes til helårsbeboelse efter denne bestemmelse. En dispensation bortfalder ved anvendelsesskifte, eller ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse.

Stk. 2. De små øer omfatter Aarø, Agersø, Anholt, Askø inkl. Lilleø, Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø og Venø.«

10. I § 56, stk. 1, indsættes efter ”følgende år”: ”, jf. dog § 4 a, stk. 3”.
11. I § 58, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”§ 35, stk. 1 ”: ”, jf. dog § 4 a, stk. 4”.

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 951 af 3. juli 2013, som ændret bl.a. ved lov nr. 1630 af 26. december 2013 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 65 indsættes:

”§ 65 a. Miljøministeren kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 8 og § 15, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter forsøgsordningen i § 4 a i lov om planlægning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse fra bestemmelserne i §§ 16-19, når det er nødvendigt for at realisere en tilladelse til gennemførelse af projekter, der er tilladt efter forsøgsordningen i § 4 a i lov om planlægning.

Stk. 3. Meddelte dispensationer og tilladelser efter stk. 1 og 2, bortfalder 5 år efter ministerens tilladelse efter § 4 a i lov om planlægning er meddelt, hvis projektet ikke er påbegyndt på dette tidspunkt.”

2. I § 78, *stk. 1*, indsættes som 3. punktum:

”Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 65 a, stk. 2, kan alene påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.”

3. I § 78, *stk. 4*, indsættes som 2. punktum:

”Miljøministerens afgørelse efter § 65 a, stk. 1, kan alene påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.”

§ 3

[Konsekvensændring af byggeloven om fritagelse for byggesagsbehandling af sommerhuse, der får dispensation til udlejning til helårsbeboelse på de 27 små øer efter forslaget § 1, nr. 9 følger]

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Baggrund*
3. *Lovforslagets hovedindhold*
 - 3.1 *Forsøgsordning for kyst-og naturturisme*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Forslagets indhold*
 - 3.2. *VVM*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Forslaget indhold*
 - 3.3. *Lavenergibebyggelse*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Forslagets indhold*
 - 3.4. *Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for borgere*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Forslaget om etablering af en forsøgsordning er et led i udmøntningen af politisk aftale om vækstplan for dansk turisme, som blev indgået d. 20. juni 2014. Formålet med lovforslaget er styrke kyst- og naturturismen i Danmark og at tilvejebringe de generelle retlige rammer for forsøgsordningen og hjemmel til en tilladelsesordning for konkrete projekter, som ikke eller kun vanskeligt kan imødekommes efter den nugældende lovgivning.

I planloven foreslås indsat en ny § 4 a om en forsøgsordning, som skal give mulighed for, at miljøministeren på baggrund af ansøgninger fra kommunalbestyrelser kan meddele op til 10 tilladelser til planlægning og landzonetilladelser til konkrete fysiske projekter, hvis projekterne har et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen og for øget tiltrækning af udenlandske turister, etableringen af de konkrete projekter sker i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistspolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området og projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet. Udvælgelsen af projekterne vil ske i samarbejde mellem miljøministeren, erhvervs- og vækstministeren, ministeren for by, bolig og landdistrikter og økonomi- og indenrigsministeren.

I naturbeskyttelsesloven foreslås indsat en ny § 65 a, som skal give miljøministeren henholdsvis kommunalbestyrelsen hjemmel til at meddele dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 8 og §§ 15-19 om øvrige bygge- og beskyttelseslinjer til gennemførelse af forsøg, der tilladt efter den nye forsøgshjemmel i planloven inden for rammerne af forsøgstilladelsen, selvom arealerne er omfattet af bygge- og beskyttelseslinjer, og selvom der ikke er tale om et særligt tilfælde, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1 og stk. 3.

Videre foreslås det, at byggekravene i lokalplaner justeres, så krav til bygningers energiklasse fremover alene reguleres med bygningsreglementet og ikke kan fastsættes i nye lokalplaner, som hidtil efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 22.

Endeligt foreslås, at planlovens dispensationsmulighed for helårsbeboelse i sommerhuse lempes, så ejere af helårseggede sommerhuse i sommerhusområder på de små øer kan udleje sommerhuset til helårsbeboelse.

2. Baggrund

Forsøgsordningen for kyst- og naturturisme

Regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, og Det Konservative Folkeparti er med aftalen af 20. juni 2014 om vækstplan for dansk turisme enige om at gennemføre en række konkrete initiativer for at skabe vækst og beskæftigelse i dansk turisme og tiltrække flere turister til Danmark.

Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har aftalt, at der iværksættes en forsøgsordning til fremme af den fysiske udvikling af kyst- og naturturismen, jf. aftalens appendiks 1. Formålet er at styrke kyst- og naturturismen, og forsøgsordningen skal gøre det muligt på udvalgte steder at etablere faciliteter og anlæg, som kan styrke kvaliteten i turismeproduktet i dansk kyst- og naturturisme under hensyntagen til naturen og landskabet.

Turismen bidrager til vækst og velfærd i hele det danske samfund. Særligt ved de danske kyster er turismen et centralt indkomst- og beskæftigelsesgrundlag, men fra 1992 til 2012 har der været et fald på 27,5 procent i antallet af overnatninger i dansk kyst- og naturturisme. En stor del af de udenlandske turister kommer på grund af den danske natur og kyster, men der efterspørges bedre faciliteter og rammer til at nyde naturen og et bredere udbud af aktiviteter og oplevelser ved de danske kyster.

Der er nedsat en arbejdsgruppe, der skal varetage gennemførelsen af forsøgsordningen. Arbejdsgruppen består af Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Med forslaget om forsøgsordningen gives der mulighed for at udvælge og etablere perspektivrige og bæredygtige udvalgte konkrete fysiske projekter til fremme af bæredygtig dansk kystturisme. Projekterne skal knyttes til steder inden for kyst- og naturturismen, hvor der er et betydeligt turismemæssigt potentiale, hvor der er synergi og samspil med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser og hvor forsøgene derfor vurderes at kunne bidrage til udvikling af danske kyst- og naturturismefaciliteter.

Forsøgsordningen giver dermed kommunerne mulighed for - i samarbejde med private aktører - at gennemføre projekter, der giver turisterne et bredere udbud af oplevelser ved de danske kyster

Lavenergibebyggelse

Den 20. juni 2014 blev Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti enige om "Vækstpakke 2014" indeholdende en række initiativer rettet mod bedre regulering, styrket offentlig virksomhedsservice, forskning og uddannelse samt bedre erhvervsbeskatning mv.

Lovforslaget udmønter aftalens initiativ nr. 48 om "Justering af muligheder for byggekrav i lokalplaner", som lyder således: "Byggekravene i lokalplaner justeres således, at krav til bygningers energiklasse fremover alene reguleres med bygningsreglementet og ikke kan fastsættes i nye lokalplaner. Herudover iværksættes en analyse af lokalplaners bestemmelser om æstetik, bygningshøjde og bebyggelsesprocent med henblik på at vurdere, om bestemmelserne er hensigtsmæssige."

Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti støttede initiativ nr. 48.

Kommunalbestyrelserne kan i lokalplaner fastsætte byggekrav, som nyt byggeri skal opføres i overensstemmelse med. Det har bl.a. til hensigt at give kommunerne mulighed for at sikre, at byggeriet tilpasses lokale forhold.

Nogle krav kan imidlertid medføre højere omkostninger for bygherrer, herunder krav om byggeri efter højeste frivillige energiklasse. Derudover kan kravene give udfordringer for virksomheder, som arbejder med standardiseret byggeri, fordi der stilles forskellige krav på tværs af kommuner. Forskelligheder kan således gøre det vanskeligt at realisere gentagelses effekter.

Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

Den tidligere miljøminister Ida Auken (SF) har i svar af 17. december 2013 på spørgsmål nr. 26 (alm. del) fra Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer, oplyst, at ministeren på baggrund af de små øers helt særlige problemer ville bede Naturstyrelsen om at undersøge, om det er muligt og hensigtsmæssigt at lempe på dispensationsmulighederne fra forbuddet mod helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de små øer.

På den baggrund foreslås dispensationsmuligheden for helårsbeboelse i sommerhuse udvidet, så ejere af helårsegnede sommerhuse i sommerhusområder på de små øer kan udleje sommerhuset til helårsbeboelse.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Forsøgsordning for kyst-og naturturisme

3.1.1. Gældende ret

Planloven

Kystområderne

Planlovens kap. 2 a om planlægning i kystområderne, der blev indarbejdet ved lov nr. 439 af 1. juni 1994, er centralt i beskyttelsen af de danske kyster.

Mens naturbeskyttelseslovens §§ 8 og 15 om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen indeholder forbud mod tilstandsændringer og dermed er en forbudszone, er planlovens kystnærhedszone en planlægningszone, der har til formål at friholde landets åbne og uberørte kystområder for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, og at sikre en kvalitetsbetonet udvikling, hvor en sådan er velbegrundet.

De kystnære arealer omfatter både de kystnære dele af byzonerne og kystnærhedszonen. Kystnærhedszonen omfatter efter planlovens kapitel 2a landzonen og sommerhusområderne i de kystområder, der er udpeget i kortbilag 1 til loven. I princippet dækker kystnærhedszonen en 3 km bred zone langs kysterne. Med planlovens regler er der således ikke tale om

forbud mod byggeri og anlæg i kystnærhedszonen og de kystnære arealer i byzonen, men der stilles en række særlige krav til planlægningen

Der stilles ikke de samme krav til planlægningen i byerne (byzone) , som til planlægning i kystnærhedszonen. Der gælder dog særlige krav til redogørelsen i lokalplanforslag i den kystnære del af byzonen.

Den kommunale planlægning skal sikre, at ny bebyggelse indpasses i den kystlandskabelige helhed baseret på den påvirkning, bebyggelsen rent faktisk har på kysten. Desuden skal der tages hensyn til bevaringsværdige helheder i bystruktur, til naturinteresser på de pågældende og omgivende arealer og til nødvendige infrastrukturanlæg, herunder havne.

Efter de gældende regler kan der inddrages nye arealer i byzone og planlægges for nye anlæg i landzone i kystnærhedszonen, hvis der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering, jf. planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1. Projekter, der tager hensyn til landskab, natur og andre overordnede interesser, kan realiseres med en velbegrundet og velkvalificeret kommunal planlægning. Reglerne sikrer, at anlæg, der har behov for kystnær placering, lokaliseres og udformes, så de påvirker kystlandskabet mindst muligt.

Mulighederne for planlægning for ny byzone og større tekniske anlæg er dog begrænset i internationale naturbeskyttelsesområder, jf. § 5 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, der har ophæng i miljømålslovens § 36.

For ferie- og fritidsanlæg fremgår det tillige af § 5 b, stk. 1, nr. 4, at disse skal lokaliseres efter sammenhængende turistpolitiske overvejelser og kun i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser.

Denne bestemmelse omfatter feriehoteller, feriecentre, campingpladser, vandrehjem, lystbådehavne og større aktivitetsanlæg som golfbaner, sommerlande o. lign. Ifølge forarbejderne, jf. L 191, Folketinget 1993-1994, skal placering af sådanne nye anlæg eller større udvidelser af eksisterende anlæg eller ændret anvendelse af anlæg ske ud fra strategiske overvejelser baseret på reelle behov og realistiske forventninger om udviklingen i den regionale og lokale turisme. Anlæggene skal placeres, så de indgår i samspil med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, så de nye (ændrede) anlæg øger områdets attraktionsværdi og bidrager til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder. Nyanlæg må ikke placeres som enkeltanlæg, der opsplitter ubebyggede kyststrækninger.

Landdistriktsbestemmelsen, jf. planlovens § 35, stk.1, 2. pkt., der blev indarbejdet i planloven ved Lov nr. 358 af 9. april 2013 om ændring af planloven, og som giver særlige muligheder for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter, gælder også for landzonesager i kystnærhedszonen.

Landzonen

Efter planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt., må der i landzone ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse uden landzonetilladelse fra kommunalbestyrelsen, medmindre det ansøgte er omfattet af en undtagelse fra tilladelseskravet i lovens §§ 36-38. Udgangspunktet er således et krav om forudgående tilladelse til alle ændringer i det bestående, idet landzonen som udgangspunkt forbeholdes den bebyggelse, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri.

Afgørelse om landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, 1. pkt., skal træffes efter et konkret skøn inden for lovens rammer på basis af en afvejning af en lang række overordnede hensyn. Afvejning sker navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige hensyn og natur- og landskabshensyn, som efter lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Ved planlægningsmæssige hensyn tænkes dels på kommuneplanen, der er det sammenfattende dokument til regulering af alle interesser i arealanvendelsen i kommunen, dels på lokalplaner og øvrige sektorplaner, såsom vandplaner, Natura 2000-planer mv., dels på almene planlægningsmæssige hensyn. I det åbne land er hensynet bl.a. at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse m.v., som ikke er erhvervs-mæssigt nødvendigt for landbrug, skovbrugsejendomme eller fiskeri, og at beskytte de åbne, ubebyggede kyster.

For arealer i kystnærhedszonen gælder, at der kun må meddeles tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt. hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. planlovens § 35, stk. 3, medmindre der ved planlægning er tilvejebragt grundlag for større projekter i overensstemmelse med reglerne om planlægning i kystområderne i planlovens kap. 2 a.

Der skal tilvejebringes lokalplan, før der kan gennemføres større udstykninger større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse, samt større ændringer i anvendelsen af arealer, jf. planlovens § 13, stk. 2.

En lokalplan for et område, der skal forblive i landzone, kan indeholde bestemmelse om, at lokalplanen erstatter de landzonetilladelser, som er nødvendige for lokalplanens virkeliggørelse (lokalplaner med bonusvirkning), jf. planlovens § 15, stk. 4 og § 36, stk. 1, nr. 5.)

Landdistriktsbestemmelse i planlovens § 35, stk. 1, 2. pkt. om ændring af planloven, giver kommunerne mulighed for at lægge særlig vægt på hensynet til *udviklingen* i et vanskeligt stillet landdistrikt, således at hensynet kan begrunde landzonetilladelse, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer mv. afgørende taler imod.

Af forarbejderne til landdistriktsbestemmelsen, jf. L 147, Folketinget 2012-13, fremgår, at kommunalbestyrelsen ved behandling af ansøgninger om landzonetilladelse til erhverv inden for ferie- og fritidsområdet skal sikre, at hensynet til de sammenhængende turistpolitiske overvejelser ikke afgørende taler imod en tilladelse.

Naturbeskyttelsesloven

Naturbeskyttelsesloven indeholder en række bestemmelser, der har til formål at opfylde lovens formål om beskyttelse af natur og landskab mv.

I forhold til beskyttelse af kysterne indeholder loven bestemmelser om strandbeskyttelseslinjen og klitfredningslinjen og øvrige klitfredninger, men der gælder også en række andre regler om beskyttelse af særlige landskabelementer som skove, søer og vandløb, fortidsminder og kirker.

Klitfredning og strandbeskyttelse

Reglerne i § 8 og § 15 om klitfredning og strandbeskyttelse indeholder et forbud mod tilstandsændringer, dvs. byggeri, ændret anvendelse, terrænændringer mv., på klitfredede arealer og på arealer inden for strandbeskyttelseslinjen. Der gælder nogle undtagelser bl.a. for opførelse af byggeri mv. på havne og etablering af beplantning i haver og skove mv.

Formålet med begge bestemmelser er at friholde strande og de bagvedliggende kystområder for anlæg og aktiviteter, der ændrer tilstanden og anvendelsen.

Klitfredningen, der er en videreførelse af ældre sandflugtslovgivning, sikrer derudover, at der ikke opstår sandflugt på grund af anvendelsen af arealer f.eks. ved slid.

Beskyttelseszonen omfatter strandbredden og en normalt 300 m bred zone bagved, i sommerhusområder dog kun 100 m. Hvor der er sammenhængende bebyggelse, kan beskyttelseszonen være smallere, og selve bebyggelsen vil normalt være undtaget. Klitfredninger, som kun findes langs den jyske vestkyst, omfatter også sandflugtsfredede arealer længere ind i landet.

Naturstyrelsen kan dispensere fra forbuddene i særlige tilfælde. Afgørelsen kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Praksis er restriktiv, men der gives i vidt omfang dispensation til rekreative anlæg, der tjener et bredere rekreativt formål eller almene formål, f.eks. trapper til kysten og bænke for offentligheden, toiletbygninger mv., shelters og mindre bygninger mv. til brug for formidling og information.

På havne og arealer, der er lokalplanlagt til havneformål, gælder lovens forbud ikke for byggeri mv. til havneformål. Afhængig af havnens størrelse kan dette f.eks. være klubhuse, toiletbygninger og kiosker.

Øvrige bygge- og beskyttelseslinjer

Arealerne omkring større søer og visse vandløb er beskyttet af en 150 m beskyttelseszone, hvor det efter § 16 ikke er tilladt at opføre bebyggelse, etablere beplantning, eller foretage terrænændringer mv.

Der gælder en 300 byggelinje omkring offentligt ejede skove og private skovarealer over 20 ha, hvor det efter § 17 ikke er tilladt at opføre bebyggelse. Bestemmelsen er ændret ved lov nr. 1630 af 26. december 2013,

hvorefter ansøgninger om opførelse af bebyggelse i mange tilfælde varetages i landzoneadministrationen eller ikke længere kræver tilladelse.

Fortidsminderne omgivelser er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 18, hvorefter der ikke må foretages ændring i tilstanden af arealer inden for 100 m fra fortidsminder, der er beskyttet efter museumsloven. Efter museumsloven gælder endvidere en beskyttelse af en 2 m bræmme omkring fortidsminder.

Forbuddet mod tilstandsændringer inden for 100 m fra fortidsminder i naturbeskyttelsesloven svarer til det tilsvarende forbud inden for strandbeskyttelseslinjen og omfatter ud over blandt andet tilplantning og terrændringer også opførelse af bebyggelse og om- og tilbygninger.

Endelig gælder en 300 m byggelinje omkring kirker i det åbne land, hvor der efter § 19 ikke må opføres bebyggelse over 8,5 m.

Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra bestemmelserne om bygge- og beskyttelseslinjer, og afgørelsen kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Dispensationspraksis er restriktiv for fortidsmindelinjen, hvor der kun kan dispenseres i særlige tilfælde. For de øvrige beskyttelseslinjer gives normalt dispensation til erstatning for eksisterende byggeri med nogenlunde samme placering og omfang og til mindre bygninger mv i tilknytning til eksisterende bebyggelse.

I overensstemmelse med lovens formål gives normalt ikke tilladelse til byggeri i det åbne land, hvor der ikke er anden bebyggelse,.

Internationale naturbeskyttelsesområder

Der gælder særlige regler for planlægning og administration af områder, der er udpeget som internationale naturbeskyttelsesområder i medfør af lov om miljømål mv og vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Internationale naturbeskyttelsesområder er fælles betegnelse for Natura 2000-områder (områder udpeget efter EU's fuglebeskyttelses- og habitatdirektiver) og Ramsarområder. Reglerne implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet).

Efter de gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 senest ændret ved bkg. 1079 af 25/11/2011) skal myndigheden forud for meddelelse af tilladelser, godkendelser og dispensationer fra regler i bl.a. naturbeskyttelsesloven og planloven foretage en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt.

Tilsvarende gælder, at i redegørelsen til planforslag i medfør af planloven, som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan

påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal indgå en vurdering af forslaget virkninger på området under hensyn til områdets bevaringsmålsætninger.

Hvis myndigheden vurderer, at projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade Natura 2000-området, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte. Reglerne gælder både for projekter inden for et Natura 2000-område og for projekter, der ligger geografisk placeret uden for et udpeget område.

Myndigheden skal endvidere påse, at visse arters yngle- eller rasteområder ikke ødelægges eller beskadiges, uanset om de befinder sig inden for eller uden for Natura 2000-områderne.

Naturbeskyttelseslovens § 29 a indeholder et generelt forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for dyrearter, der er optaget på habitatdirektivets bilag IV og nævnt i bilag 3 til loven. § 29 a indeholder endvidere et generelt forbud mod forsætlige forstyrrelser med skadelig virkning for arten eller bestanden.

3.1.2. Lovforslaget

Planloven

Den foreslåede ordning giver mulighed for, at miljøministeren som led i en forsøgsordning efter ansøgning fra kommunalbestyrelser kan meddele op til 10 tilladelser til planlægning eller til meddelelse af landzonetilladelse til konkrete fysiske projekter.

Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen, der består af Erhvervs- og Vækstministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet, og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Tilladelsen kan meddeles til forsøg, som skal give mulighed for etablering af perspektivrige og bæredygtige fysiske turismeprojekter til fremme af dansk kyst- og naturturisme. Godkendelse af forsøg vil afhænge af dels en vurdering af projektets potentiale for tiltrækning af turister og forventede resultater for forsøget, dels af projektets bæredygtighed i forhold til natur, miljø mv.

Forslaget giver mulighed for, at en række nærmere angivne bestemmelser i planloven og naturbeskyttelsesloven i disse tilfælde kan fraviges. De konkrete projekter vil blive udvalgt på baggrund af ansøgninger fra kommuner, som beskriver de forsøg, som ønskes iværksat. De forsøg, som vil blive godkendt, vil blive valgt ud fra følgende udvælgelseskriterier, som fremgår af aftalen om vækstplan for dansk turisme af 20. juni 2014.

- Der skal være et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen, for øget tiltrækning af udenlandske turister, samt mulighed for at forløse dette potentiale med etableringen af forsøget.
- Etableringen af konkrete fysiske projekter skal ske i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre størst mulig synergi og samspil med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme for at understøtte en samlet udvikling i området.
- De fysiske projekter skal være bæredygtige, arkitektonisk indpasset og opført under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Ved ”øvrige turismemæssige aktiviteter” forstås aktiviteter målrettet udenlandske turister, der kan indgå i større sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunerne planlægning. Som eksempel kan nævnes attraktioner af særlig værdi, som f.eks. Stevns Klint og Vadehavet, særlige aktivitetsmuligheder som ved Cold Hawaii ved Klitmøller samt eksisterende kystferiebyer, bade- og sommerlande, velbesøgte badestrande, kulturelle udflugtsmål og naturattraktioner.

Lovforslaget giver mulighed for, at alle kommuner med kyst- og naturturisme kan søge om at deltage i forsøgsordningen. Fokus er således på kommuner med kystnærhedszone og kystnær byzone. Det udelukker dog ikke, at en ansøgning fra f.eks. flere kommuner om et fysisk eller funktionelt sammenhængende turistprojekt, hvori der indgår enkelte kommuner, der ikke er placeret kystnært eller som har karakter af en storbykommune, kan komme i betragtning. Kommunerne kan ansøge enkeltvis eller gå sammen om at søge om et fælles projekt.

Der er tale om en for kommunerne frivillig ordning, hvor det er op til kommunerne, om de har relevante projekter, de ønsker at søge om tilladelse til at kunne realisere.

For at forsøg skal kunne godkendes, forudsættes det, at kommunerne indsender de nødvendige oplysninger, således at arbejdsgruppen mellem Erhvervs- og Vækstministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet kan tage stilling til, om kriterierne for meddelelse af en tilladelse er til stede. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Ansøgningen bør indeholde en så præcis beskrivelse af forsøget som muligt samt beskrive formålet med forsøget, hvornår det forventes igangsat, hvem der er ansvarlig og står for af etablering af anlæg mv., herunder aftaler med andre aktører, forventninger til realisering mm.

Kommunerne kan fortrinsvis ansøge om projekter for arealer, der er beliggende i kystnærhedszonen eller i de kystnære dele af byzonen. Der kan således søges om forsøg indenfor både byzone, landzone og sommerhusområder. .

Forsøgsordningen skal give kommunerne mulighed for, f.eks. i samarbejde med private aktører, at lave projekter, der giver turisterne et bredere udbud af oplevelser ved de danske kyster og i naturen.

Kommunerne kan alene ansøge om tilladelse til projekter på arealer, som kommunerne enten selv ejer og på private arealer, f.eks. privatejede strande, hvor kommunen har indgået aftale med ejeren herom.

Med forsøgsordningen kan der alene ske fravigelse af de bestemmelser, der udtrykkeligt fremgår af lovforslaget. De foreslåede ændringer medfører ikke lempelse af andre bestemmelser i Miljøministeriets lovgivning, f.eks. i naturbeskyttelseslovens § 3 om beskyttelse af naturtyper eller af fredninger efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6 eller regler i f.eks. skovloven, end de udtrykkeligt angivne, eller i andre ministeriers lovgivning, f.eks. skattelovgivning, og der kan ikke godkendes forsøg, som er i strid med andre statslige interesser.

Når tilladelse til et projekt er meddelt som led i forsøgsordningen, vil de almindelige regler i planloven gælde for andre projekter mv. der ligger ud over forsøgstilladelsen. Det vil sige, at almindelige procedureregler fortsat vil gælde ved en efterfølgende planlægning efter planloven, herunder reglerne om miljøvurdering af planer og programmer og VVM, regler for internationale naturbeskyttelsesområder m.v.

Efterfølgende planlægning og/eller meddelelse af landzonetilladelse skal således inden for rammerne af forsøgstilladelsen følge de almindelige proceskrav, og meddelelse af landzonetilladelse kan således også kun ske efter en konkret vurdering og under overholdelse af almindelige procedureregler, herunder forudgående naboorientering efter § 35, stk. 4.

Forslaget ændrer ligeledes ikke ved kravene til myndighedernes forudgående vurdering mv. af projekters virkninger på et Natura 2000-område, som fremgår af regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 senest ændret ved bkg. 1079 af 25/11/2011). Der henvises til afsnit 3.1.1 i lovforslaget almindelige bemærkninger om internationale naturbeskyttelsesområder.

Det forudsættes, at kommunerne som led i projektet vurderer, om forsøget har afledte virkninger, der indebærer udgifter for kommunerne eller andre, som eksempelvis behov for øget eller ny vejadgang, parkering, kystsikring eller for øget sandflugtsdæmpning på klitfredede arealer.

Kommunerne kan med forsøgsbestemmelsen ansøge om forsøgstilladelse til projekter, som efter gældende regler og praksis normalt ikke ville kunne iværksættes. Såfremt de har et potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen, for øget tiltrækning af udenlandske turister og at etableringen af de konkrete projekter sker i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter samt at projekterne indpasses arkitektonisk og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet.

Der vil kunne ansøges om større og mindre projekter til udvikling og understøttelse af kyst- og naturturisme, herunder udbygning af eksisterende anlæg eller etablering af nye faciliteter, der f.eks. kan sikre bedre tilgængelighed til strand eller give indblik i områdets natur- og kulturhistorie. Større projekter kunne være hoteller med mulighed for bade- og aktivitetsfaciliteter uden for sommersæsonen, tennisbaner m.v.

Forsøgsordningen giver muligheder for tilladelse til forsøg både inden for én kommune og for flere kommuner i fællesskab. Kommunerne kan således slå sig sammen om et større sammenhængende projekt, der strækker sig over kommunegrænserne. Der kan ligeledes ansøges om etablering af flere anlæg og aktiviteter som ét samlet projekt. Afgørende for, om et forsøg vil blive anset som ét projekt er i sådanne tilfælde, at der er tale om et fysisk eller funktionelt/tematisk sammenhængende projekt eller et projekt, hvor der er en klar turistmæssig sammenhæng mellem anlæg på flere adskilte lokaliteter.

Eksempelvis vil en sti langs kysten gennem flere kommuner med forskellige rekreative funktioner indpasset i landskabet kunne udgøre ét projekt.

Der kan også være tale om en campingplads, eller et feriecenter, der drives som § 1, stk. 4, virksomhed efter sommerhusloven (f.eks. hotel eller kursusvirksomhed mv.) med aktiviteter på flere lokaliteter f.eks. golfbaner, rideaktiviteter, put and takefiskeri o. lign., som placeres i tilknytning til andre eksisterende turismemæssige aktiviteter eller anlæg såsom feriecentre, hoteller, campingpladser o. lign.

Et forsøg med anlæg i tilknytning til en række lokaliteter med en tematisk sammenhæng, som f.eks. vikinger eller geologiske hotspots, vil også kunne udgøre ét projekt. Oplistningen er ikke udtømmende.

For forsat at sikre de åbne kyststrækninger, skal forsøg omhandle aktiviteter og anlæg i tilknytning til allerede eksisterende turismemæssige aktiviteter og på denne måde sikre størst mulig synergi og samspil med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser i kommunens planlægning for turisme og dermed understøtte en samlet udvikling i området. Nye større anlæg kan ikke placeres midt i uberørt natur og åbne, ubebyggede kyststrækninger.

Når et forsøg er godkendt, skal kommunerne tilvejebringe et plangrundlag eller meddele landzonetilladelse i overensstemmelse med gældende regler herom men med de fravigelser og lempelser i forhold til almindelig praksis, der følger af forsøgstilladelsen. Meddelelse af en forsøgstilladelse fritager ikke kommunalbestyrelsen for at indhente andre tilladelser end dem, der er udtrykkeligt fraveget i lovforslaget. Der skal derfor bl.a. indhentes eventuelle tilladelse efter byggeloven.

Der kan fastsættes vilkår m.v. for en tilladelse til forsøg efter stk. 1, f.eks. krav om placering af en bygning i forhold til offentlighedens adgang til færdsel og ophold til og på stranden, om helt konkrete udsigtsforhold eller færdselsforhold f.eks. hensyn til at undgå slid på klitter og klitarealer og dermed undgå øget sandflugt.

Vilkår stillet i en forsøgstilladelse skal indarbejdes i efterfølgende planlægning eller landzonetilladelse. Hvis et projekt ikke har en sådan karakter, at der kræves landzonetilladelse og/eller tilvejebringelse af et plangrundlag, vil ministeren kunne stilles vilkår i forsøgstilladelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at påse, at projektet realiseres i overensstemmelse med forsøgstilladelsen, og at eventuelle vilkår overholdes. Kommunen er, jf. planloven § 51, forpligtet til at påse at lovens bestemmelser overholdes, ligesom der kan straffes for overtrædelse af vilkår i en tilladelse efter planlovens § 64, stk. 1, nr. 3.

Overtrædelse af et vilkår i forsøgstilladelsen er således omfattet af planlovens kapitel 15. Kommunerne har dermed ansvaret for at føre tilsyn med, at de enkelte dele af forsøg gennemføres i overensstemmelse med lovgivningen og forsøgstilladelsen, herunder at vilkårene for forsøgstilladelsen overholdes.

Kommuner og investorer kan først igangsætte et forsøg, når forsøgstilladelsen er meddelt og et eventuelt plangrundlag og/eller landzonetilladelse er tilvejebragt, og de fornødne tilladelser mv. efter anden lovgivning er indhentet, herunder i forhold til evt. udbygning af infrastruktur.

Det foreslås, at en tilladelse til forsøg vil bortfalde, hvis projektet ikke er påbegyndt inden 5 år efter, at miljøministerens tilladelse efter stk. 1 er meddelt. Bestemmelsen fraviger planlovens 56, stk. 1, hvorefter tilladelser og dispensationer bortfalder efter 3 år. En uudnyttet lokalplanlægning vil dermed bortfalde for den del, der er omfattet af tilladelsen. Kommuneplanen bør opdateres ved den førstkommende revision af kommuneplanen, der sker på baggrund af strategien for kommuneplanlægningen efter § 23 a.

Det foreslås, at en forsøgstilladelse til projekter ikke skal kunne påklages, men der vil kunne klages efter de almindelige regler i en eventuel efterfølgende plan- og tilladelsesproces. Dog foreslås, at klage over en landzonetilladelse alene skal gælde for retlige spørgsmål.

Natur- og Miljøklagenævnet vil derfor kunne efterprøve overholdelse af formalitetsregler f.eks. om landzonetilladelsen respekterer grænserne i forsøgstilladelsen og om der er hjemmel til vilkår fastsat af kommunen ud over de evt. vilkår, som er fastsat i overensstemmelse forsøgstilladelsen. Natur- og Miljøklagenævnet kan derimod ikke efterprøves selve landzoneafvejningen i det omfang afvejningen holder sig indenfor grænserne i forsøgstilladelsen.

Der vil blive foretaget en evaluering af forsøgsordningen, herunder i forhold til betydningen for turismeudviklingen inkl. økonomisk potentiale, påvirkning af landskab og natur m.v., efter 5 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a i planloven skal sikre, at der kan godkendes forsøg, der fraviger bestemmelserne i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3.

Med lovforslaget ophæves kravet om en særlig planlægningsmæssig begrundelse for, at projektet kan etableres i kystnærhedszonen. Projekterne skal dog udvælges på baggrund af de kriterier, der fremgår af forsøgsbestemmelsen for herved bl.a. at sikre, at projekterne indpasses i naturen.

Muligheden for at fravige planlovens § 35, stk. 3, ved en forsøgstilladelse, medfører, at miljøministeren som led i forsøgsordningen kan meddele tilladelse til projekter, selvom det ansøgte ikke er af underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne. Der gives dermed mulighed for at tillægge hensynet til fremme af den fysiske udvikling af kyst- og naturturismen en øget vægt overfor hensynet til friholdelse af kystnærhedszonen for byggeri og anlæg, der ikke er afhængige af en kystnærhed.

Desuden muliggør lovændringen, at der ved meddelelse af tilladelse efter forsøgsbestemmelsen for projekter beliggende i landzone kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af forsøgstilladelsen efter § 4 a, stk. 1. Ligeledes kan kommunalbestyrelsen ved en evt. efterfølgende tilladelse efter § 35, stk. 1, at lægge særlig vægt hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af tilladelsen efter den foreslåede forsøgsbestemmelse. Herved sikres, at kommunalbestyrelsen kan fravige den faste praksis på landzoneområdet i overensstemmelse med forsøgstilladelsen.

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 3, kan derimod ikke fraviges, hvorfor der ikke som led i forsøgsordningen er mulighed for at tillade nye sommerhusområder, og eksisterende sommerhusområder skal også fortsat fastholdes til ferieformål. Det er bl.a. begrundet i, at udlæg af nye sommerhusområder ikke kan siges at være et forsøg og heller ikke skønnes at kunne øge tiltrækningen af udenlandske turister. Der er skønsmæssigt mindst 20.000 ubebyggede sommerhusgrunde, og der er derfor ikke behov for flere sommerhusgrunde. Flere sommerhusområder kan også gøre det vanskeligt at sælge sommerhuse, især hvor det i forvejen er vanskeligt at sælge sommerhuse og kan øge risikoen for forslumning af de eksisterende sommerhusområder.

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 5, fraviges ikke, da den skal sikre offentligheden adgang til kysterne – herunder turisternes adgang. Denne bestemmelse skal derfor fortsat respekteres også i de ansøgte projekter.

Naturbeskyttelsesloven

De danske kyster er enestående og rummer store naturværdier, som giver fastboende, besøgende og turister mange oplevelser. Derfor rummer naturbeskyttelsesloven regler om beskyttelse af kysterne. Lovforslaget skal gøre det muligt som en forsøgsordning at tillade og tilbyde befolkningen og turister en række faciliteter og anlæg ved et besøg i det danske kystlandskab.

De foreslåede bestemmelser giver hjemmel til, at miljøministeren som led i forsøgsordningen vil kunne godkende op til 10 projekter, der er udvalgt

som beskrevet ovenfor i lovforslagets almindelige bemærkninger om forsøgsordningen på grundlag af en række kriterier. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen mellem Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Hjemlen til at godkende forsøg findes i planloven, mens der foreslås indsat en bestemmelse i naturbeskyttelsesloven, der opregner hvilke bestemmelser i naturbeskyttelsesloven, der kan fraviges i forsøgene.

For bestemmelserne om klitfredning og strandbeskyttelseslinjen og øvrige bygge- og beskyttelseslinjer i naturbeskyttelsesloven får miljøministeren hjemmel til at dispensere fra klitfredningen og strandbeskyttelseslinjen til gennemførelse af projekterne inden for rammerne af den meddelte forsøgstilladelse, selvom der ikke som krævet i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, er tale om et særligt tilfælde. Tilsvarende får kommunalbestyrelsen hjemmel til at meddele dispensation fra øvrige bygge- og beskyttelseslinjer til realisering af forsøg inden for rammerne af forsøgstilladelsen.

Udvælgelsen af forsøg vil ske på grundlag af kriterier, der sikrer, at de åbne kyststrækninger bevares som uberørte strækninger med stor natur- og landskabsværdi samtidig med, at der gives mulighed for aktiviteter og faciliteter i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter.

I overensstemmelse med gældende regler om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter skal Naturstyrelsen henholdsvis kommunalbestyrelsen fortsat, inden der kan meddeles tilladelse, godkendelse eller dispensation til et projekt, vurdere, om projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, og i givet fald foretage en nærmere konsekvensvurdering. Viser denne vurdering, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade Natura 2000-området m.v., kan der ikke meddeles dispensation, tilladelse eller godkendelse.

Reglerne om EU-beskyttede arter og disses yngle- eller rasteområder, jf. naturbeskyttelseslovens § 29 a, ændres ikke.

3.2. *VVM*

3.2.1. *Gældende ret*

For alle anlæg, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, skal der foreligge en redegørelse om miljøpåvirkningerne i bred forstand. En række anlægstyper er obligatorisk VVM-pligtige, mens der for en lang række andre anlægstyper skal gennemføres en såkaldt screening med udgangspunkt i det konkrete projekt med henblik på at vurdere, om projektet må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og således er VVM-pligtigt. Bygherres anmeldelse af anlæg, hvor der skal gennemføres en screening, skal ske ved anvendelse af et obligatorisk anmeldeskema. Det obligatoriske anmeldeskema sikrer såvel en lettere sagsbehandling for

kommunerne som en lettere og smidigere proces for den enkelte bygherre.

3.2.2. Forslagets indhold

Vurdering af virkning på miljøet

Det foreslås bl.a., at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at det skema, som bygherre er forpligtet til at fremsende ved visse projekter til den kompetente myndigheds behandling af anmeldelsen af projektet, skal fremsendes digitalt.

Derudover skal de foreslåede bestemmelser sikre, at der ikke kan opstå tvivl om ministerens hjemmel til at fastsætte regler om hvilke mindsteplysninger, der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen, i forbindelse med den kompetente myndigheds indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping).

3.3. Lavenergibebyggelse

3.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne kan i dag i henhold til planlovens § 15, stk. 2, nr. 22, i en lokalplan optage bestemmelser om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergibebyggelse. Efter planlovens § 21 a forstås der ved lavenergibebyggelse bebyggelse, der på tidspunktet for ansøgningen om byggetilladelsen opfylder de energirammer for energiforbrug for lavenergibygninger, der er fastsat i bygningsreglementet. Efter bestemmelsen kan kommunalbestyrelsen i lokalplanen således stille krav om, hvilken lavenergiklasse i bygningsreglementet, som byggeriet skal leve op til. Bestemmelsen finder kun anvendelse for ny bebyggelse, der opføres efter lokalplanens endelige vedtagelse. Der kan ikke med hjemmel i bestemmelsen stilles krav om, at allerede opført bebyggelse skal opfylde krav til lavenergibebyggelse.

Bestemmelsen tager sigte på udlæg af arealer til byudvikling og byomdannelse, dvs. områder, hvor der i det væsentlige skal ske opførelse af ny bebyggelse. Det kan f.eks. typisk være landzonearealer på bar mark eller andre områder, som ikke i den kommunale varmforsyningsplanlægning er forudsat forsynet fra et kollektivt varmforsyningsanlæg. En kommune kan også stille krav om lavenergibebyggelse ud fra et ønske om at styrke hensynet til den miljømæssige bæredygtighed.

1.2.1. 3.3.2. Forslagets indhold

Det foreslås i overensstemmelse med initiativ nr. 48 i ”Vækstplan 2014”, at muligheden for i lokalplaner at stille krav om lavenergibebyggelse fjernes fra det såkaldte ”lokalplankatalog” i planlovens § 15, stk. 2. Teknisk udformning af byggeri er almindeligvis reguleret i byggeloven og bygningsreglementet, og bestemmelsen kan derfor siges at være udtryk for en dobbeltregulering, hvor kravet dog kan skærpes med lokalplanlægningen til den energiklasse med de mest restriktive krav til energiklassen. Det skal bemærkes, at de generelle krav i bygningsreglementet til energiklasser løbende strammes.

Forslaget indebærer, at kommunerne fremover i nye lokalplaner ikke vil kunne stille krav om energistandarder, der ligger ud over bygningsreglementets almindelige krav.

Det bemærkes, at gældende lokalplaner med krav om lavenergibebyggelse vil ikke blive berørt af lovforslaget, hvorfor planlovens § 21 a ikke foreslås ændret.

3.4. Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

3.4.1. Gældende ret

Forbuddet i planlovens § 40, stk. 1, mod helårsbeboelse i sommerhusområder stammer helt tilbage fra standardbyplanvedtægten efter byplanlovene i 1925 og 1938, samt normalbygningsvedtægten efter landsbyggeloven fra 1960. Dette almindeligt gældende forbud blev lovfæstet i 1975 og er et centralt og nødvendigt styringsmiddel i planlægningen såvel på landsplan som på regionalt og kommunalt niveau.

Planlovens forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse er med til at modvirke tilfældig byspredning til skade for en planmæssig og samfundsøkonomisk hensigtsmæssig udvikling og til at sikre, at sommerhusområder anvendes til rekreative formål. Samtidig hindrer forbuddet et øget pres for at udlægge nye sommerhusområder i de landskabeligt værdifulde områder, som de ubebyggede kyststrækninger udgør.

Kun særlige hensyn til ejeres og disses tilknytning til deres sommerhus kan begrunde en fravigelse af helårsforbuddet, som loven og praksis er i dag.

Der er følgende undtagelser fra helårsforbuddet:

- hvis man har ejet sit sommerhus i otte år og er pensionist, jf. planlovens § 41
- hvis man har et hus, der lovligt blev anvendt til helårsbeboelse, da området blev udlagt som sommerhusområde – og retten ikke senere er bortfaldet, jf. planlovens § 40, stk. 1
- hvis man har fået dispensation af kommunen efter planlovens § 40, stk. 2.

Efter fast praksis kan der gives dispensation til:

- ejere eller forpagtere af dagligvarebutikker og visse andre virksomheder, når det er nødvendigt af hensyn til virksomhedens drift.
- personer, der i forbindelse med erhvervelsen af ejendommen fejlagtigt af kommunen har fået oplyst, at den lovligt kunne benyttes til helårsbeboelse.
- personer, der på grund af alvorlig sygdom og invaliditet kun kan opnå en rimelig tilværelse i sommerhuset.
- pensionister, der har ejet et sommerhus i fem år
- i andre særlige tilfælde

De overordnede hensyn bag helårsforbuddet betyder, at kun særlige hensyn til ejere og disses tilknytning til deres sommerhus kan begrunde en fravigelse fra helårsforbuddet, som loven og praksis er i dag. Lejere kan

således efter fast praksis ikke få dispensation til helårsbeboelse i et sommerhus i et sommerhusområde.

Miljøministeriet henstillede i 1986 til kommunalbestyrelserne om at være mere imødekommende med at meddele dispensation til helårsbeboelse til ejere af sommerhuse i sommerhusområder på de små øer. Tilladelse bør dog kun meddeles, hvis tilladelsen kan anses for at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Henstillingen gælder fortsat. Naturstyrelsen har derfor den 11. april 2014 skrevet ud til alle kommunalbestyrelser i kommuner med små øer og redegjort for mulighederne for helårsbeboelse efter reglerne for sommerhuse i sommerhusområder og boliger i landzone.

3.4.2. Forslagets indhold

Med forslaget får kommunerne mulighed for også at give dispensation til en ejers udlejning til helårsbeboelse af et sommerhus i et sommerhusområde på de 27 små øer, der består af: Aarø, Agersø, Anholt, Askø (inkl. Lilleø), Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø, Venø. Disse øer er ikke selvstændige kommuner, men modtager ø-tilskud i henhold til § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og omfattes af lovbekendtgørelse nr. 787 af 21. juni 2007 om støtte til de små øsamfund, jf. motiverne i L148 1983.

Forslaget skal ses i lyset af, at indbyggertallet på de små øer samlet set i perioden fra 1930 til 2010 er blevet mere end halveret, dog dækker tallet både over fald og stigninger. Nogle øer er således i beskeden vækst.

Der er i alt knap 200.000 sommerhuse i sommerhusområder i Danmark. Heraf ligger knap 2.700 på de 27 små øer. Herudover er der godt 800 fritidshuse uden for sommerhusområder på de små øer. Det skal ses ud fra et samlet antal bebyggede ejendomme på de små øer på godt 9.800.

Efter forslaget skal dispensationen følge sommerhuset indtil anvendelses-skift eller ejers ibrugtagning til egen helårsbeboelse. I øvrigt bortfalder en dispensation ved manglende udnyttelse efter de almindelige regler herfor i planlovens § 56, stk. 1.

Dispensationen til lejerens helårsbeboelse skal medvirke til en gunstig udvikling på øen. Det er op til kommunen at vurdere, om helårsbeboelse i det pågældende sommerhus er ønskelig ud fra kommunale forudsætninger, herunder kommunens ønsker til planlægningen for udviklingen i området og situationen i området. Kommunernes praksis kan herved blive forskellig fra ø til ø.

Kommunalbestyrelsen skal vurdere, om sommerhuset er helårsegnet, dvs. egnet til helårsbeboelse i relation til størrelse, faciliteter, isoleringsgrad og tilstand o.l. Det er ikke et krav, at huset lever op til bygningsreglementets til enhver tid gældende isoleringskrav for helårshuse. Om sommerhuset er helårsegnet, vil være et retligt spørgsmål, der kan prøves ved Natur- og Miljøklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Anvendelsesskiftet af sommerhuset til helårsbeboelse er undtaget fra bygningsreglementets krav om byggesagsbehandling (krav til isolering mv.), så der ikke vil være økonomiske omkostninger til yderligere isolering m.v., som ville kunne hindre, at sommerhuset kan udlejes til helårsbeboelse. Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidige regulering af boligforholdene finder heller ikke anvendelse på sommerhuse, der tillades udlejet til helårsbeboelse efter forslaget § 40 a.

Bestemmelsen ændrer ikke i øvrigt på anden lovgivning, herunder lejelovgivningen.

Kommunalbestyrelsens afgørelse af en dispensationsansøgning efter forslaget § 40 a, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Staten

Forsøgsordning for kyst- og naturturisme

Der er administrative konsekvenser for staten til udarbejdelse af ansøgningspakke, behandling af ansøgninger, herunder dialog med kommuner om mulige projekter, høring af berørte myndigheder, sekretariatsbistand for embedsmandsarbejdsgruppe (Erhvervs- og Vækstministeriet, Ministeriet for BY, Bolig og Landdistrikter, Miljøministeriet og øvrige relevante ministerier) og udarbejdelse af udkast til godkendelser, samt proces og evaluering.

Det er kommunerne, der har kompetencen til at udarbejde miljøvurdering af planlægningen samt eventuelt foretage vurdering af de respektive projekter efter VVM-reglerne. Efter VVM-bekendtgørelsen (bkg. nr. 764 af 23. juni 2014) § 11, stk. 1, nr. 3, er Naturstyrelsen VVM-myndighed på infrastrukturanlæg, der forudsætter tilvejebringelsen af kommuneplantillæg i mere end to kommuner. Såfremt kommunerne anmoder om det, kan de dog få tilbageført VVM-kompetencen til sådanne anlæg, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 4.

Samlet betyder det meropgaver for Naturstyrelsen på skønsmæssigt 3,5 årsværk i forsøgsperioden samt i perioden efter, hvor forsøgene evalueres. Ca. 30 % af meropgaven forventes at ligge i det 1. år. Herudover kommer en opgave med evaluering af forsøgsordningen efter de 5 år.

Miljøministerens forsøgstilladelse kan ikke påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Det kan forventes, at der kan komme flere klager til Natur- og Miljøklagenævnet over den planlægning m.v., som kommunerne skal lave som opfølgning på godkendelsen, men arbejdsbyrden vurderes ikke at belaste Natur- og Miljøklagenævnet nævneværdigt, da nævnet alene kan behandle retlige klager vedrørende planforslagene, da godkendelsen ikke kan påklages.

VVM og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

Der er ingen nævneværdige administrative eller økonomiske konsekvenser for staten som følge af denne del af lovforslaget.

4.2. Kommunerne:

Forsøgsordning for kyst- og naturturisme:

Forsøgsordningens muligheder for, hvad kommunerne kan planlægge for, har ingen økonomiske konsekvenser for kommunerne, da det er op til kommunerne, om de vil gøre brug af de ændrede muligheder. Kommuner vil få en administrativ lettelse i forhold til behandling af planlægning inden for kystnærhedszonen. Lettelsen består i, at kommuner, der får en tilladelse, ikke længere skal give en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for at placere et anlæg i kystnærhedszonen, ligesom den særlige forsøgsgodkendelse, som miljøministeren skal give, må forventes at lette en del af arbejdet for kommunernes planlægning. Det forhold, at kommunerne skal vurdere og om fornødent behandle forsøgene og den heraf følgende planlægning efter VVM- og SMV-reglerne, belaster ikke kommunerne administrativt, da kommunerne i forvejen ville skulle behandle (tilpassede) ansøgninger efter disse regler.

VVM og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne.

Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

Lempelsen forventes at medføre en meget begrænset forøgelse af ansøgninger om dispensation hertil. Samlet vurderes de økonomiske konsekvenser for kommunerne at udgøre under 0,1 mio. kr. pr. år.

4.3. Regionerne:

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forsøgsordning for kyst- og naturturisme

Lovforslaget har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da deltagelse i forsøgsordningen er frivillig. Forsøgsordningen kan bidrage positivt til udviklingen af dansk kyst- og naturturisme, og skønnes på sigt at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

VVM:

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative eller økonomiske konsekvenser for størstedelen af erhvervslivet.

Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

Lovforslaget kan påføre turistbranchen meget begrænsede økonomiske konsekvenser ved nedgang i turismeindtægterne på de små øer. Omvendt vil det i begrænset omfang styrke andre dele af erhvervslivet på og nær ved de små øer grundet øget behov for tjenesteydelser. Samlet vurderes det at have positive økonomiske konsekvenser og ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forsøgsordning for kyst- og naturturisme

Forslaget kan have landskabelige konsekvenser og medføre øget belastning af sårbare og værdifulde landskaber i form af øget byggeri og slid fra turistaktiviteter på kystnære arealer, herunder på klitfredede klitter, hvis der godkendes projekter i Vestjylland, også på arealer søværts klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen

Ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner

Forslaget om at ophæve muligheden for at kunne stille krav til lavenergi-bebyggelse i lokalplaner vurderes ikke at medføre en væsentlig miljømæssig belastning, da en regulering af kravene til energirammer som hidtil sker i bygningsreglementet.

VVM:

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer

Forslaget vil medføre et højere energiforbrug i de sommerhuse, der udlejes hele året. Det vurderes dog ikke at påvirke miljøet væsentligt, da det skønnes, der alene vil være tale om ganske få sommerhuse, der overgår rtil udlejning til helårsbeboelse.

8. Forholdet til EU- retten

Forsøgsordning for kyst- og naturturisme:

Der sker ikke nogen ændring i de krav, der gælder for planlægning og administration i forhold til internationale naturbeskyttelsesområder i forbindelse med godkendelse af projekter, jf. bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder med senere ændringer.

VVM:

Lovforslaget indeholder ingen ændringer i forhold til implementeringen af VVM-direktivet eller SMV-direktivet i dansk ret.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for Stat: Regioner: Kommuner:	<p><i>Forsøgsordning:</i></p> <p>Stat: ingen</p> <p>Regioner: ingen</p> <p>Kommuner: Administrativ lettelse ift. behandling af plansager indenfor kystnærhedszonen.</p> <p><i>VVM, lavenergibebyggelse og helårsbeboelse i sommerhuse på de små øer:</i> Ingen</p>	<p><i>Forsøgsordning:</i></p> <p>Staten: Skønsmæssigt 3,5 årsværk.</p> <p>Regioner: ingen.</p> <p>Kommuner: Ingen, da frivillig ordning.</p> <p><i>Helårsbeboelse på de små øer:</i></p> <p>Kommuner: Under 0,1 mio. kr. pr. år. Ellers ingen konsekvenser.</p> <p><i>VVM og lavenergibebyggelse:</i> Ingen</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p><i>Forsøgsordning:</i></p> <p>Forsøgsordningen kan bidrage positivt til udviklingen af dansk kyst- og naturturisme, og skønnes på sigt at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p><u><i>VVM: Ingen</i></u></p> <p><i>Ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i></p> <p>Ingen konsekvenser for størstedelen af erhvervslivet</p> <p><i>Helårsbeboelse på de 27 små øer:</i> Vil i begrænset omfang styrke andre dele af erhvervslivet end turismeerhvervet økonomisk på og</p>	<p><i>Forsøgsordning:</i></p> <p>Ingen.</p> <p><u><i>VVM og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i></u></p> <p>Ingen.</p> <p><i>Helårsbeboelse på de 27 små øer:</i> Meget begrænsede økonomiske konsekvenser ved nedgang i turismeindtægterne på de små øer.</p>

	nær ved de små øer, da helårsbeboelse kaster øget forbrug og behov for tjenesteydelser mv. af sig. Samlet set vurderes det at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	
Økonomiske konsekvenser for borgere	<p><i>Forsøgsordning:</i> Enkelte borgere kan ved medvirken i forsøgene få en positiv gevinst.</p> <p><i>VVM og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i> Ingen.</p> <p><i>Helårsbeboelse på de 27 små øer</i> For borgere, der ejer sommerhuse på de små øer er der positive økonomiske konsekvenser.</p>	<p><i>Forsøgsordning:</i> Generelt ingen. Borgere kan dog som følge af naboskab få negative økonomiske konsekvenser ved placering af større anlæg og større aktivitet nær deres ejendom.</p> <p><i>Ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergi-bygning i lokalplaner, VVM, lavenergibebyggelse og helårsbeboelse på de 27 små øer:</i> Ingen.</p>
Miljømæssige konsekvenser	<p><i>Forsøgsordning, VVM, ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner og helårsbeboelse på de 27 små øer:</i> Ingen.</p>	<p><i>Forsøgsordning:</i> Øget belastning af landskaber og sårbare og værdifulde landskaber i form af byggeri og slid fra turistaktiviteter på kystnære arealer, herunder på klitfredede klitter, hvis der godkendes projekter i Vestjylland, også på arealer søværts klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen</p> <p><i>VVM:</i> Ingen</p> <p><i>Ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i> Vurderes ikke at medføre en væsentlig miljømæssig belastning, da en regulering af kravene til energirammer som hidtil sker i bygningsreglementet.</p> <p><i>Helårsbeboelse på de 27 små øer:</i> Medfører et højere energiforbrug i disse huse, men det vurderes dog ikke at påvirke</p>

		miljøet væsentligt, da der alene vil være tale om ganske få sommerhuse, der overgår til udlejning til helårsbeboelse.
Samfunds- økonomiske konsekven- ser	<p><i>Forsøgsordning:</i> Forventes at styrke kvaliteten i turismeproduktet i dansk kyst- og naturturisme til gavn for vækst og beskæftigelse i danske turisme og erhverv i øvrigt og tiltrækning af flere udenlandske turister i hele landet.</p> <p><i>VVM og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i> Ingen.</p> <p><i>Helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer:</i> Samlet skønnes det at bidrage positivt til erhvervsliv med tilknytning til de små øer.</p>	<p><i>Forsøgsordning, VVM, og ophævelse af muligheden for at planlægge for lavenergibebyggelse i lokalplaner:</i> Ingen.</p> <p><i>Helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer:</i> Turistbranchen vil kunne opleve en meget begrænset tilbagegang i antallet af turister.</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 1

Den foreslåede § 4 a giver hjemmel til at miljøministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen kan meddele op til 10 tilladelser til planlægning eller meddelelse af landzonetilladelse til konkrete fysiske projekter, der fortrinsvis er beliggende i kystnærhedszonen eller i de kystnære dele byzonen.

Der er nedsat en arbejdsgruppe, som består af Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i arbejdsgruppen mellem Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Den foreslåede forsøgsordning giver mulighed for at tillade projekter, der forudsætter en efterfølgende kommunal planlægning, samt til mindre projekter.

Den efterfølgende kommunale planlægning eller sagsbehandling efter planlovens landzonebestemmelser skal ske efter de almindeligt gældende procedurekrav. Hvis et projekt pga. dets karakter ikke kræver hverken planlægning eller landzonetilladelse, vil der i forsøgstilladelsen fra miljøministeren kunne stilles vilkår. En forsøgstilladelse, som den foreslåede, skal ikke miljøvurderes efter lov om miljøvurdering af planer og programmer, da der ikke er tale om en plan eller et program.

Kommunerne vil alene kunne ansøge om projekter for arealer, som kommunen selv ejer. Hvis et projekt ønskes etableret på private arealer, vil dette kræve samtykke eller aftale med ejeren af arealet.

Afgørende for, om et forsøg vil blive anset som ét projekt er, at der er tale om et fysisk eller funktionelt/tematisk sammenhængende projekt eller et projekt, hvor der er en klar turistmæssig sammenhæng mellem anlæg på flere adskilte lokaliteter

I forsøgsbestemmelsens stk. 1 fremgår, hvilke forhold der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et forsøg skal godkendes.

For det første skal forsøget have potentiale for udvikling af kyst- og naturturismen, for øget tiltrækning af udenlandske turister, og realisering af forsøget må forventes at kunne forløse dette potentiale.

For det andet skal etableringen af konkrete fysiske projekter ske i tilknytning til øvrige turismemæssige aktiviteter for at sikre overensstemmelse med de sammenhængende turistpolitiske overvejelser, som typisk fremgår af kommunens planlægning for turisme og turismestrategier og for at understøtte en samlet udvikling i området. Der kan således ikke gives tilladelse til større projekter i ubebyggede, åbne kyststrækninger, men kun i tilknytning til eksisterende eller planlagte turismemæssige aktiviteter i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens sammenhængende turistpolitiske overvejelser, og så der opstår synergieffekter mellem de forskellige turismemæssige aktiviteter.

For det tredje skal de fysiske projekter være arkitektonisk indpasset og opføres under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet. Heri ligger, at det skal sikres, at forsøgene om kyst- og naturturisme er bæredygtige og etableres under hensyntagen til ressourceanvendelsen, og at projekterne kan etableres uden at medføre en negativ påvirkning af naturen og landskabet. Højde, arkitektur mv. og indpasning i det omkringliggende landskab og natur vil indgå som et væsentligt hensyn.

Kommunerne bør i ansøgningen redegøre for, hvordan forsøget lever op til de ovennævnte krav, herunder hvordan eventuelle bygninger og anlæg indpasses arkitektonisk i det omgivende landskab eller turismeområde og på hvilken måde, der i forsøget arbejdes med hensyntagen til den omkringliggende natur og landskab. Der kan med tilladelser meddelt efter stk. 1 alene ske fravigelse af de bestemmelser i planloven, som udtrykkeligt fremgår af forsøgsbestemmelsen samt af de bestemmelser, som frem-

går af den foreslåede bestemmelse i naturbeskyttelseslovens § 65 a, jf. lovforslagets § 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, skal sikre, at der kan godkendes forsøg, selv om kravene i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 4, og § 35, stk. 3, ikke opfyldes. Derimod skal de udvælgelseskriterier, som fremgår af den foreslåede bestemmelse sikre, at forsøgene indpasses i naturen mv.

Der kan alene ske fravigelse af de bestemmelser i planloven, som udtrykkeligt fremgår af den foreslåede forsøgsbestemmelse. Med tilladelse meddelt efter stk. 1 fraviges heller ikke anden lovgivning, herunder f.eks. krav om byggesagsbehandling, VVM mv. Dog se nedenfor om mulighederne for fravigelse af regler i naturbeskyttelsesloven.

Til stk.2..

Det foreslås, at miljøministeren ved meddelelse af tilladelse efter stk.1 til projekter beliggende i landzone kan lægge særlig vægt på hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen. Dette skal sikre, at den faste praksis efter landzonereglerne kan vægtes med større hensyntagen til udvikling af kyst- og naturturismen. Ansøgninger om forsøg vil blive behandlet i den nedsatte arbejdsgruppe mellem Erhvervs- og Vækstministeriet (formand), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Økonomi- og Indenrigsministeriet og forelagt regeringen, inden miljøministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel.

Det foreslås derudover, at kommunalbestyrelsen ved efterfølgende meddelelse af landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, kan lægge særlig vægt hensynet til udvikling af kyst- og naturturismen inden for rammerne af forsøgstilladelsen. Herved sikres, at kommunalbestyrelsen kan fravige den faste praksis på landzoneområdet i overensstemmelse med forsøgstilladelsen.

Til stk.3

Da der er tale om en forsøgsordning, fastsætter den foreslåede bestemmelse, hvornår en forsøgstilladelse bortfalder, hvis den efter en årrække ikke er udnyttet.

En tilladelse til forsøg vil således bortfalde, hvis projektet ikke er påbegyndt inden 5 år efter forsøgstilladelse efter bestemmelsens stk. 1 er meddelt.

Ved påbegyndt forstås, at byggetilladelse til projektet er meddelt, eller at projektet er fysisk påbegyndt.

En uudnyttet lokalplanlægning vil også bortfalde for den del, der er omfattet af tilladelsen. Ved uudnyttet forstås at der f.eks. ikke er givet de nødvendige tilladelser, så som byggetilladelse til det planlagte projekt eller del heraf.

Efter forsøgstilladelsens bortfald, kan der ikke vedtages ny planlægning eller meddeles nye tilladelser, som er nødvendige for udmøntning af projektet.

Kommuneplanen bør opdateres ved den førstkomende revision af kommuneplanen, der sker på baggrund af strategien for kommuneplanlægningen efter § 23 a.

Til stk. 4

Forsøgstilladelse til projekter kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Eventuel efterfølgende planlægning eller meddelelse af landzonetilladelse vil kunne påklages efter de almindelige regler. Dog foreslås det at begrænse klageadgangen over landzonetilladelse til retlige spørgsmål, da projekternes indhold er godkendt allerede ved ministerens forsøgstilladelse og ikke bør kunne prøves yderligere i en klagesag.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren mulighed for, hvis der findes behov herfor, udstede en bekendtgørelse, der indeholder nærmere krav til ansøgningsproceduren, herunder bl.a. krav til indholdet af ansøgningerne, behandlingen og meddelelse af eller afslag på en tilladelse, en frist for hvornår ansøgningerne skal være modtaget samt regler om offentliggørelse, evaluering og indberetning af forsøg, der gennemføres efter stk. 1

Til nr. 2.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 4 a.

Til nr. 3.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 4 a.

Til nr. 4. Den foreslåede bestemmelse præciserer, at udover en kort beskrivelse af det påtænkte anlæg skal den kompetente myndighed, jf. § 11 i, også offentliggøre andre oplysninger, som er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen.

Til nr. 5

Det foreslås, at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler, der præciserer hvilke mindsteoplysninger, hvilke mindsteoplysninger der er relevante for offentlighedens deltagelse i VVM-processen i forbindelse med den kompetente myndigheds indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping).

Disse mindsteoplysninger vil være:

- 1) Angivelse af, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 2) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.

- 3) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller den kompetente myndighed til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- 4) Hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.
- 5) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i VVM-proceduren.

Disse krav følger i øvrigt af VVM-direktivet.

De foreslåede bestemmelser i nr. 4 og 5 skal sikre, at der ikke kan opstå tvivl om ministerens hjemmel til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger skal indgå i den kompetente myndigheds indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold (scoping).

Til nr. 6

Med bestemmelsen foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om, at bygherre digitalt skal fremsende det obligatoriske anmeldeskema til kommunalbestyrelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at digital fremsendelse kan foregå via bygherres digitale postkasse på virksomheder@virksomheder.dk eller borger@borger.dk.

Til nr. 7.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens mulighed for efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 22, at stille krav om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergibebyggelse, ophæves.

Forslaget indebærer, at kommunerne fremover i nye lokalplaner ikke vil kunne stille krav om energistandarder, og dermed heller ikke kan stille krav om energistandarder, der ligger ud over bygningsreglementets almindelige krav.

Efter lovens ikrafttræden kan den del af et forslag til en lokalplan, som indeholder krav om lavenergibebyggelse, som ikke er endeligt vedtaget før lovens ikrafttræden, ikke vedtages for den del, der omhandler lavenergibebyggelse. Fornyet høring af den resterende del af lokalplanen inden vedtagelse vil ikke være nødvendig i dette tilfælde.

Vedtagne lokalplaner, der allerede indeholder bestemmelser med hjemmel i § 15, stk. 2, nr. 22, vil fortsat være gældende uanset om planlægningen for ny lavenergibebyggelse endnu ikke er realiseret ved en byggetilladelse.

Lokalplanforslag, der indeholder bestemmelser med hjemmel i § 15, stk. 2, nr. 22, vil efter denne lovændrings ikrafttræden ikke kunne vedtages endeligt for så vidt angår bestemmelser om lavenergibebyggelse.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 4 a.

I § 35, stk. 3, indsættes ”jf. dog § 4 a”, da forsøgsbestemmelsen fraviger de almindelige regler.

Bestemmelsen i den gældende § 35, stk. 3, skal ifølge forarbejderne til bestemmelsen sikre, at interessen i at fastholde kystområderne som væsentlige natur- og landskabsressourcer og som attraktive til rekreative formål sikres i landzoneadministrationen.

Den foreslåede ændring giver i overensstemmelse med formålet med lovforslaget mulighed for at tillægge hensynet til turismeudviklingen i op til 10 forsøgstilladelser større vægt. Hensynet til de nationale interesser i kystnærhedszonen og til natur og landskab varetages primært gennem de kriterier, der er opstillet for udvælgelsen af projekter, hvorefter de bl.a. skal være arkitektonisk indpasset og opført under særlig hensyntagen til den omkringliggende natur og landskabet, og endvidere at væsentlige natur- og landskabelige interesser ikke dermed tilsidesættes. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at forbedre mulighederne for lejeres helårsbeboelse af sommerhuse i sommerhusområder på de 27 små øer, da disse øer har helt særlige vanskeligheder ved at fastholde helårsbeboelse. Som øernes situation er i dag, vil selv tilflytning af en enkelt familie uanset økonomisk baggrund kunne bidrage positivt til udviklingen på en ø.

Bestemmelsen retter sig mod de samme øer, som modtager ø-tilskud i henhold til § 20 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og støtte efter lovebekendtgørelse nr. 787 af 21. juni 2007 om støtte til de små øsamfund og omfatter følgende 27 små øer: Aarø, Ager sø, Anholt, Askø (inkl. Lilleø), Avernakø, Baagø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Drejø, Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Neksø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø, Venø.

Den foreslåede bestemmelse angår sommerhuse i sommerhusområder udlagt efter bestemmelserne i planlovens §§ 34, stk. 3 og 5.

Det vil være en forudsætning for, at kommunalbestyrelsen kan give dispensation til helårsudlejning af et sommerhus, at dispensationen kan anses at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Det er alene mulighederne for en gunstig udvikling ved udlejning til helårsbeboelse af det pågældende sommerhus, der skal vurderes. Kommunen har således mulighed for at vurdere, om helårsbeboelse i det pågældende sommerhus er ønskelig ud fra kommunale forudsætninger, såsom kommunens ønsker til planlægningen for udviklingen i området og situationen i området. Således vil f.eks. sammenhængende turistpolitiske overvejelser eller væsentlige hensyn til planlægning, natur og miljø, kunne begrunde afslag på dispensation til helårsudlejning af et sommerhus i det pågældende område. Omvendt vil kommunen kunne vægte hensynet til helårsbeboelse større end hensynet til modstående hensyn. Den enkelte kommune har inden for rammerne heraf bred mulighed for selv at skønne, om dispensationen vil give medvirke en gunstig udvikling. Kommunernes praksis kan herved blive forskellig fra ø til ø.

Dispensationen følger huset, så den til enhver tid værende ejer efter opnået dispensation har mulighed for at annoncere udlejning af sommerhuset til helårsbeboelse. Ejerskifte er derfor uden betydning.

Kommunalbestyrelsen skal som led i behandlingen af ansøgningen om dispensation vurdere, om sommerhuset er egnet til helårsbeboelse, dvs. sommerhuset skal være egnet til helårsbeboelse i relation til størrelse, faciliteter, isoleringsgrad og tilstand. Meget små sommerhuse, herunder sommerhuse med lav indre højde vil således ikke være omfattet af bestemmelsen. Sommerhuse uden tilfredsstillende faciliteter til køkken, bad og toilet er heller ikke omfattet af bestemmelserne. Huset skal være egnet til helårsbeboelse i vinterhalvåret. Udover førnævnte faciliteter betyder det, at det i relation til andre forhold, som f.eks. isolering, el- og vandinstallationer og opvarmningsfaciliteter og husets tilstand skal være egnet til helårsbeboelse også i vinterhalvåret. Et misligholdt eller skadet sommerhus med svamp, vand- og stormskader o.l. er ikke egnet til helårsbeboelse. Det er dog ikke et krav, at huset lever op til bygningsreglementets til enhver tid gældende isoleringskrav for helårshuse. Om huset er helårsegnethed efter forslaget § 40 a, er et retligt spørgsmål, der kan prøves ved Natur- og Miljøklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Anvendelsesskiftet af sommerhuset til helårsbeboelse er undtaget fra bygningsreglementets krav om byggesagsbehandling (krav til isolering mv.) Det svarer til bestemmelsen i planlovens § 41, stk. 1, 2. pkt. og er begrundet i, at økonomiske omkostninger til yderligere isolering mv. ikke skal kunne hindre, at sommerhuset kan udlejes til helårsbeboelse.

Bestemmelserne i kap. VII i lov om midlertidige regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på sommerhuse, der benyttes til helårsbeboelse efter denne bestemmelse.

Bestemmelsen ændrer ikke i øvrigt på anden lovgivning.

Dispensationen bortfalder ved anvendelsesskifte og ved ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse. Dispensationen følger således huset og gælder for den til enhver tid værende ejer af sommerhuset indtil anvendelsesskift eller ejers lovlige ibrugtagning af sommerhuset til egen helårsbeboelse. Lejerskifte er uden betydning.

Der skal således ikke søges om fornyet dispensation ved ejers salg eller anden overdragelse af sommerhuset til en ny ejer, f.eks. i forbindelse med skilsmisse eller arv, ligesom dispensationen heller ikke bortfalder ved ejers dødsfald.

Ved anvendelsesskift forstås eksempelvis ejers – eller en senere ejers - ibrugtagning af sommerhuset til ferieboligformål efter en lejers fraflytning.

Hvis dispensationen ikke er udnyttet inden tre år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i tre på hinanden følgende år, bortfalder dispensationen efter de almindelige regler i planlovens § 56, stk. 1.

Kommunalbestyrelsens afgørelse af en dispensationsansøgning efter forslaget § 40 a, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 4 a.

Til nr. 11

I § 58, stk. 1, nr. 1 indsættes ”jf. dog § 4 a, stk. 4”, da de almindelige regler for klageadgang fraviges i forhold til klage over forsøg.

Til § 2

Naturbeskyttelsesloven

Til nr. 1 (naturbeskyttelseslovens § 65 a)

Til stk. 1

Lovforslaget skal muliggøre, at de udvalgte og tilladte projekter kan udføres og etableres på arealer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 8 om klitfredning og § 15 om strandbeskyttelseslinjen .

Med lovforslaget til det være muligt som et forsøg at gennemføre projekter med miljøministerens dispensation fra klitfredning og strandbeskyttelseslinjen inden for rammerne af forsøgstilladelsen, selvom der ikke foreligger et særligt tilfælde, som det kræves i naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, for at meddele dispensation.

Bestemmelsen henviser til den foreslåede § 4 a i planloven, der indeholder en hjemmel for miljøministeren til at meddele tilladelser til op til 10 forsøg.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse er parallel til den foreslåede bestemmelse i stk. 1, og giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at meddele dispensation fra øvrige bygge- og beskyttelseslinjer efter naturbeskyttelseslovens §§ 16-19 inden for rammerne af forsøgstilladelsen.

Til stk. 3

Ligesom for tilladelser efter planloven foreslås meddelte tilladelser at udløbe efter 5 år, hvis de ikke er udnyttet på dette tidspunkt.

Til nr. 2 og 3

Forsøgstilladelsen til projekter efter planlovens § 4 a kan ikke påklages til anden myndighed.

Ligesom for afgørelser til projekter i forbindelse med forsøgsordningen efter planlovens landzonebestemmelser foreslås det, at klageadgangen

over miljøministerens henholdsvis kommunalbestyrelsens afgørelser om dispensation efter § 65a, stk. 1 og 2, begrænses til retlige spørgsmål, da projekternes materielle indhold er fastlagt allerede i miljøministerens tilladelse efter den foreslåede bestemmelse i planlovens § 4a, hvorfor nævnets prøvelse alene foreslås et vedrøre retlige spørgsmål.

[Til § 3

Konsekvensændring af byggeloven følger.]

Til § 4

Ikrafttræden

Bestemmelsen fastsætter en ikrafttrædelsesdato for lovændringerne.

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslag</i>
	§ 1